

LITURGIE DOMÁCÍ CÍRKVE

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (19. 4. 2020)

Tento manuál vzniknul pro vnitřní potřebu farnosti Lomnice u Tišnova a všech, kdo hledají, jak slavit nedělní bohoslužbu v domácím společenství. Je zcela nezávazný a dobrovolný a je na zvážení jednotlivých společenství, co z předkládaného textu využijí.

PŘIPRAVME MÍSTO

Je dobré věnovat pozornost přípravě místa, kde budeme společně slavit. Např. pokryjeme stůl svátečním ubrusem, postavíme na něj svíce a kříž, položíme Bibli, ve které je založena pasáž, kterou budeme číst. Svíci rozsvítíme.

*Připravíme několikrát texty čtení a tužky. Pokud nemáme tiskárnu, lze doma vyhledat Bible a najít v nich. Zkratka **P** označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka **O** označuje ostatní, **V** znamená všichni.*

Domluvíme se, kdo bude číst úryvek z evangelia, případně další texty.

Každý krok modlitby lze proložit písničkou, pokud někdo doma hraje na kytaru či klavír a jsou k dispozici noty. Lze i odkázat na on-line písně: <https://kancional.cz/> nebo <https://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/krestanske-pisne-18370>

ZAČÍNÁME

Na začátek je vhodná radostná „alelujová“ píseň, v Kancionálu začínají číslem 401.

Když se všichni shromáždí kolem připraveného stolu, začneme křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

V: Amen.

P: Dobrý Bůh nám požehnal dalším dnem. Scházíme se, abychom za vše, co z jeho ruky přijímáme, děkovali, prosili o sílu do dalších dnů a naslouchali jeho slovům. Kdybychom řekli, že nemáme hřích, sami sebe klameme a pravda v nás není. Vyznejme tedy Bohu i sobě navzájem své hříchy, a Bůh nám odpustí, protože je věrný a spravedlivý.

Následuje chvíle ticha.

V: Vyznávám se všemohoucímu Bohu a vám všem, že často hřeším myšlením, slovy i skutky a nekonám, co mám konat. Je to má vina, má veliká vina. Proto prosím Matku Boží, Pannu Marii, všechny anděly a svaté i vás, bratři a sestry, abyste se za mě u Boha

přimlouvali. Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doved' nás do života věčného. Amen.

P: Pane, smiluj se.

O: Pane, smiluj se.

P: Kriste, smiluj se.

O: Kriste, smiluj se.

P: Pane, smiluj se.

O: Pane, smiluj se.

Následuje zpěv nebo recitace chvalozpěvu Sláva na výsostech Bohu (kancionál č. 501 a výš)

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

MODLITBA

P: Bože, ty o Velikonocích vždy znovu oživuješ víru svého lidu; prosíme tě: opatruj a upevňuj v nás, cos nám daroval, ať všichni stále hlouběji chápeme, co to pro nás znamená, že jsme byli obmyti křtem, znovuzrozeni z Ducha svatého a vykoupeni krví tvého Syna.

O: Amen.

ČTEME Z PÍSMĀ SVATÉHO

P: Nyní se zaposlouchejme do textu Písma svatého a poprosme Ducha svatého, aby nás učinil vnímavými k tomuto textu.

Úryvky čtete pomalu a kvalitně 😊

1. ČTENÍ – SK 2,42-47

Čtení ze Skutků apoštolů.

(Křesťané) setrvali v apoštolském učení, v (bratrském) společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všechny naplňovala bázeň, poněvadž se prostřednictvím apoštolů dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechn svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den

zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecné oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povolaných ke spáse a církvi.

MEZIZPĚV – Žl 118,2-4.13-15.22-24

Pokud nezpíváme (noty viz následující strana), můžeme recitovat na dvě skupiny.

Odpověď: Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Nechť řekne dům Áronův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“ *(Odp.)*

Vrazili do mě, abych padl,

avšak Hospodin mi pomohl.

Hospodin je má síla a statečnost,

stal se mou spásou.

Jásot ze spásy

zní ve stanech spravedlivých. *(Odp.)*

Kámen, který stavitelé zavrhli,

stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,

je to podivuhodné v našich očích.

Toto je den, který učinil Hospodin,

jásejme a radujme se z něho! *(Odp.)*

39

2. neděle velikonoční A

Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milo - srdenství tr - vá - - na vě - ky.

R.
| Ž 117, 1 |

Ž 117

1. Necht' řekne dům Iz - ra - e - lův:
 2. Necht' řekne dům Á - ro - nův:
 3. Necht' řeknou ti, kdo se bojí Hos - po - di - na:
 4. Vrazili do mne, abych pa - dl,
 5. Hospodin je má síla a sta - te - čnost,
 6. Jásot ze spá - sy
 7. Kámen, který stavitelé za - vr - hli,
 8. Hospodinovým řízením se tak sta - lo,
 9. Toto je den, který učinil Hos - po - din,

- * "Jeho milosrdenství trvá ná
 * "Jeho milosrdenství trvá ná
 * "Jeho milosrdenství trvá ná
 * avšak Hospodin mi po - mo - hl.
 * stal se mou spá - sou.
 * 7 zní ve stanech spra - ve - dli - vých. **R.**
 * stal se kvádrém ná - rož - ním.
 * je to podivuhodné v našich o - čích.
 * jásáme a radujeme se z ně - ho. **R.**

2. ČTENÍ – 1 PETR 1,3-9

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Bud' veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, (na dědictví) skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc (a vede) ke spáse, která se má ukázat (nyní) v poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čištěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to k chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše.

SEKVENCE

„Chválu velikonoční oběti“ je sekvence předepsaná římskokatolickou církví při mši pro dny velikonočního oktávu (osm dní po svátku Zmrtvýchvstání Páně). Zpravidla bývá připisována Wipovi Burgundskému, kaplanovi císaře Konráda II. Sálského, pochází z 11. století.

První tři sloky tvoří chvalozpěv na Krista, Beránka Božího, který svou obětí zvítězil nad smrtí, následuje dramatický dialog mezi apoštoly a sv. Marií Magdalenou, která jim oznamuje, že Kristus vstal z mrtvých a předešel apoštoly do Galileje. Poslední dvě sloky vyjadřují radost apoštolů ze zmrtvýchvstání.

Existuje několik českých překladů, katolický Kancionál uvádí jeden barokní překlad pod číslem 406.

Pokud sekvenci nezpíváme (Kancionál č. 406), recitujeme na dva sbory:

1. Velikonoční oběti,
vzdejme své chvály, křesťané.	2. Hrob, z něhož Kristus slavně vstal,
aby se v Otci radoval.
2. Beránek spasil ovce:
Kristus Pán nevinný
s hříšníky smířil Otce.	1. Anděly jako svědky stát,
na zemi roušku, bílý šat.
1. Střetly se v divném souboji
život a smrt. Je po boji.	2. Už jde Kristus, má naděje,
před vámi do Galileje.
2. Ten, který zemřel, z mrtvých vstal,
aby nám věčně kraloval.	1. Víme, že Kristus z hrobu vstal,
vpravdě byl vzkříšen světa král.
1. Pojd' a pověz nám Maria,
co jsi po cestě viděla.	2. Vítězný, korunovaný,
smiluj se, Kriste, nad námi.

406A – VELIKONOČNÍ OBĚTI

1. Ve-li-ko-noč-ní o - bě - ti, a - le - lu -
ja, a - le - lu - ja, po-spěš-me chvá-lu
za-pě - ti, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

1. Velikonoční oběti, / aleluja, aleluja, / pospěšme chválu zapěti, / aleluja, aleluja.
2. Beránek ovce vykoupil, / aleluja, aleluja, / když muka kříže podstoupil, / aleluja, aleluja.
3. Se smrtí život utkal se, / aleluja, aleluja, / v podivuhodném zápase, / aleluja, aleluja.
4. Pán žití učinil ten div, / aleluja, aleluja, / zemřel, a v slávě vládne živ, / aleluja, aleluja.
5. Řekni nám, řekni, Maria, / aleluja, aleluja, / cos tam u skály spatřila, / aleluja, aleluja.
6. Prázdny hrob, z něhož vstal můj Pán, / aleluja, aleluja / a plátno, v němž byl omotan, / aleluja, aleluja.
7. Vstal Kristus, naše naděje, / aleluja, aleluja, / a zve nás do Galileje, / aleluja, aleluja.
8. Žije náš Král, chceme žít s ním, / aleluja, aleluja, / slitovným Králem vítězným, / aleluja, aleluja.

EVANGELIUM – JAN 20,19-31

P: Aleluja. Protože jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi, praví Pán; blahoslavení, kdo neviděli, a uvěřili.

O: Aleluja.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Lze zůstat chvíli v tichu a rozjímat o slyšeném textu.

Není moudré, aby někdo z rodiny měl nad přečteným textem kázání.

Je ale možné rozdat připravené papíry, na nichž bude úryvek textu vytištěný. Každý dostane chvíli čas, aby si text sám znovu přečetl. Pak si vezmeme tužky a každý si ve svém papíru zaškrtně slovo či slova nebo větu, které se ho dotkly. Může jich být více, podle toho, jak byl text pro nás působivý. Po chvíli, když všichni mohli projít text a zaškrtnout si nějaké slovo, každý může přečíst jedno ze zaškrtnutých slov. Postupně všichni čtou, lze i několik koleček tak, aby zazněla podtržená slova. Je dobré, aby každý četl, a to i v případě, že již dané slovo zaznělo.

MYŠLENKA OTCE ERVÍNA

Slyšeli jsme krásné a hluboké evangelium, které nám ukazuje na to, že Ježíš touží být s námi. On mohl udělat jedno, po svém zmrtvýchvstání se odebrat ke svému Otci a už se s námi nebavit. Ale asi nám chtěl ještě něco říci. Jednak ukázat na zážitek s Tomášem, kterému se tolik podobáme v nedůvěře. Kéž by i nás v takovém případě vždycky naplnila touha vyznat: „Pán můj a Bůh můj.“

Ale mějme odvahu i k dalšímu důležitému kroku. Ježíš říká apoštolům: „Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nebudou.“ Tento úkol jsme se naučili připisovat Bohu a také těm, kteří tuto moc dostali, tedy kněžím. Ano, to je záležitost svátosti smíření. Ale pozor, také na každém z nás se naplňují tato Ježíšova slova. I vy můžete druhým odpustit a jsou zbaveni zátěže a uleví se jim, nebo jim neodpustíte a potom nesou těžké břemeno dál. Uvažujme o této veliké moci, která byla svěřena každému člověku.

A v této souvislosti si můžeme připomenout Horskou řeč Pána Ježíše, kde na konci modlitby Páně dodává: „Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; jestliže však neodpustíte lidem, ani váš nebeský Otec vám neodpustí vaše přestoupení.“ (Mt 6,14-15)

Milosrdný Bůh, kterého si připomínáme nejenom dnes velikým svátkem, ať nás neustále inspiruje.

VYZNÁNÍ VÍRY

P: Nyní společně vyznejme svou víru:

V: Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

SPOLEČNĚ PROSÍME (A DĚKUJEME)

Následuje modlitba proseb. Lze ji v této podobě volně proložit i poděkováním za vše dobré, co nám Bůh dává. Lze říkat prosby zcela spontánně, nebo využít již připravené. Formy proseb a děkování se mohou vzájemně kombinovat a doplnit.

P: Nyní připojíme modlitbu proseb. Za každou prosbou připojíme jednoduché zvolání „Amen“.

Bůh vyslyšel modlitby a ponížené prosby svého milovaného Syna a učinil jej věčnou spásou všech. A my v této velikonoční radosti důvěřujeme, že shlédne i na naši pokoru a vyslyší naše naléhavé prosby. Prosme ho proto za sebe navzájem, za církve i za celý svět.

- 1** Pomáhej, Bože, pastýřům církve, aby moudře vedli lid, který jim světil Dobrý Pastýř Kristus.
 - 2** Smiluj se nad celým světem, aby žil v opravdovém pokoji Kristově.
 - 3** Potěš všechny trpící, aby se jejich zármutek obrátil v radost, kterou jim nikdo nemůže vzít.
 - 4** Pamatuj na nás na všechny, abychom s velikou důvěrou vydávali svědectví o vzkříšeném Kristu.
- P:** Bože, ty znáš srdce každého člověka, ty víš, co potřebujeme a po čem toužíme; shlédni na naši víru a vyslyš naše prosby. Skrze Krista, našeho Pána.
- V:** Amen.

MODLITBA OTČENÁŠ

Po přímluvách se společně pomodlíme modlitbu Páně.

- P:** Pomodleme se modlitbu, kterou nás naučil Pán Ježíš:
- V:** Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.
- P:** Přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám!“ Aleluja.
- O:** Učedníci se zaradovali, když viděli Pána. Aleluja.
- V:** Kristův klid ať přebývá mezi námi.

Můžeme se navzájem pozdravit pozdravením pokoje.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA A POŽEHNÁNÍ

- P:** Dokonej v nás, Bože, velikonoční dílo vykoupení a dej, ať plně žijeme z toho, co jsme od tebe přijali. Skrze Krista, našeho Pána.
- V:** Amen.
- P:** Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:
Bůh nás skrze svého vzkříšeného Syna vykoupil a přijal za své syny:
- V:** ať nás naplní svou radostí a svým požehnáním.
- P:** Kristus pro nás získal nárok na svobodu Božích dětí:
- V:** ať nás naučí užívat pravé svobody a dá nám dědický podíl ve svém království.

P: Kristus nás povolal skrze víru a křest ze smrti k životu:

V: ať nám ukazuje cestu k věčné spáse a připraví nám místo v domě svého Otce.

Na znamení požehnání si můžeme navzájem udělat křížek na čelo se slovy:

V: (Jméno), ať radost a pokoj vzkříšeného Pána naplní tvé srdce. Žehnám ti ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

P: Dobrořečme Pánu, aleluja, aleluja.

V: Bohu díky, aleluja, aleluja.